

۱۰ نفر مشتری برایم پیدا شد

زهراسلیمی از سال ۹۰ تولید جانماز و چادر رنگی را شروع کرده است. او کارش را از همان کوچه خودشان شروع می‌کند و برای تازه‌عروس‌ها سجاده و چادر می‌دوزد و گل‌های مختلفی روی آن‌ها طراحی می‌کند. «دستم خالی بود و تنها کاری که از من برمی‌آمد خیاطی بود. چندتا کاغذ با دستخط خودم نوشتم و در کوچه‌های اطراف چسباندم که اگر موردی برای خیاطی یا گل‌دوزی باشد انجام

می‌دهم. به‌طور ویژه هم نوشته بودم که سجاده عروس با قیمت ویژه می‌دوزم. خودم هم باورم نمی‌شد با آن تبلیغات ۱۰ نفر مشتری برایم پیدا شود. این مشتری‌ها

کم‌کم کار من را که دیده بودند به بقیه هم معرفی کردند و الان روزی نیست که بیکار باشم. دخترهایم هم به کمک آمده‌اند و کار ما خانوادگی شده است و چرخ زندگی سه خانواده از همین راه می‌چرخد. چون سرمایه‌ای در کار ندارم، مشکلی هم برایم به وجود نمی‌آید ولی اگر می‌توانستم روزی تولیدی سجاده عروس بزنم خیلی خوب بود. البته این فقط در حد آرزوست چون سرمایه‌ای برای این کار ندارم.»

خانوادگی کار راه‌انداختیم

تولید خانگی خانم محبوبه رضویان کمی متفاوت با دیگر تولیدات خانگی است. او به همراه خانواده دست به تولید پوشک دائمی بچگانه زده است که خانواده‌ها را از خرید و هزینه کردن در این زمینه خلاص می‌کند. تولید خانگی او که حدود دو سال است آن را انجام می‌دهد برگرفته از یک نمونه خارجی است که از نظر اقتصادی برای خانواده‌هایی که کودک کوچک‌تر از دو سال دارند می‌تواند به‌صرفه باشد. کارگاه این تولیدکننده خانه است و خانم‌های خانواده به‌ویژه خاله و مادرش در این کار نقش اساسی دارند. «هرکدام از این پوشک‌ها قابلیت این را دارد که تا دو سال خانواده‌ها از آن استفاده کنند و با توجه به اینکه قیمت پایینی دارد، حتی اگر چند عدد هم خریداری کنند، باز به اندازه دو بسته پوشک یکبار مصرف به کار برده نمی‌شود. ما نمونه خارجی این کار را دیدیم و سال ۹۸ با ابتکار خاله‌ام دست به تولید زدیم. خانوادگی کار راه‌انداختیم و فقط یک نفر چرخ کار داریم. بازار را خودمان پیدا می‌کنیم و در نمایشگاه‌ها و بازارچه‌ها حضور پیدا می‌کنیم. به این شغل واقع‌بینانه نگاه می‌کنیم و مشکلات آن را می‌دانیم. مشکل اصلی ما مواد اولیه است زیرا بعد از هر دوره فروش که به بازار می‌رویم، قیمت‌ها کلی تغییر کرده است ولی باز هم از کاری که شروع کرده‌ایم راضی هستیم.»

لیلا جان‌فربان

زن یک بار دیگر چادر نمازها را زیر و رو می‌کند. سجاده‌ها را برانداز می‌کند و به خانمی که پشت میز نشسته است می‌گوید: این‌ها کار خودتان است؟ زن پشت میز سری تکان می‌دهد و لبخندی می‌زند و جواب می‌دهد: همه این گل‌دوزی‌ها کار دست خودم است. اگر مدل‌ها را نمی‌پسندید، می‌توانم هر مدلی که بخواهید برایتان آماده کنم. بعد، از زیر میز دفترچه‌ای بیرون می‌آورد و شروع می‌کند به ورق زدن. می‌گوید: این‌ها طرح‌های دیگر هستند. اگر خواستید تا فردا عصر برایتان آماده می‌کنم و می‌آورم. «قالی‌بافی، ابریشم‌بافی، برک‌بافی، فرت‌بافی، ترمه‌بافی، مصنوعات دستی چرمی، زیورات سنتی، حکاکی روی چوب، فراوری و بسته‌بندی سبزیجات (پاک کردن و خشک کردن)، بسته‌بندی مواد غذایی، فراوری و بسته‌بندی انواع میوه‌های خشک، برگه‌ها، غلات، حبوبات و خشکبار، نبات‌پزی، شیرینی‌پزی سنتی و خانگی و مشاغلی از این قبیل مشاغلی هستند که در کنار صنعتی بودن خیلی‌ها آن‌ها را در ابعادی کوچک‌تر در خانه انجام می‌دهند. حرف از مشاغلی است که در خانه جان می‌گیرند و در خانه خلق می‌شوند، مشاغلی که افراد با توجه به توانایی‌ها و مهارت‌های خود آن‌ها را با سرمایه‌ای اندک راه می‌اندازند و دست چند نفری از جمله اعضای خانواده یا همسایه‌ها را هم کنار کار بند می‌کنند. سرمایه‌چندانی در کار نیست. اجاره و دکور و دم و دستگاهی هم در میان نیست. این نبودن‌ها کار را به‌ظاهر آسان می‌کند اما راه‌اندازی یک کار خانگی به این سادگی‌ها هم نیست. در این میان، به گفت‌وگو نشستیم با تعدادی از بانوانی که صاحب مشاغل کم‌درآمدی هستند که سهمی از ثبات بازار ندارند.

شهربانو

۲۷ شهریور
۹ خرداد ۱۴۰۱
۲۸ شوال ۱۴۴۳ شماره ۳۷۷

(۴)

عکس: چواد کرمانی | شهرآر

گفت‌وگو با زنانی که

پدیدآورنده پیشه‌های خانگی هستند

و چرخ اقتصاد مقاومتی کشور را راه می‌اندازند

هر خانه یک کارخانه

